

ПРОГРАМА ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ «НАЦІОНАЛЬНИЙ КОРПУС»

1. НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА І ОБОРОНОЗДАТНІСТЬ КРАЇНИ

1.1. Гарантія національної безпеки — основна функція держави

1.1.1. Три першочергові складові національної безпеки: консолідована нація, сильна держава, інноваційна економіка.

1.1.2. Ми вважаємо Будапештський меморандум таким, що втратив свою легітимність та силу. Україна повинна мати ядерну зброю. Ми маємо захистити своє право на ядерну зброю в рамках Договору про нерозповсюдження ядерної зброї.

1.2. Військова доктрина обороноздатної Держави

1.2.1. Ніхто і ніколи за жодних обставин не може поставити під сумнів територіальну цілісність України. Кордони держави не можуть бути предметом дискусій чи перемовин. Держава впроваджує кримінальну відповідальність за визнання суверенітету іноземної держави над будь-якою частиною території України.

1.2.2. Держава буде професійну контрактну армію, що складатиме основу Збройних Сил України.

1.2.3. Поряд з контрактним професійним військом має формуватися Армія Оборони України, яка буде комплектуватися за територіальним принципом.

1.2.4. Держава надає право відмовитися від загального військового призову шляхом відмови від права участі у загальнонаціональних виборах та сплати до державного бюджету визначеної суми коштів.

1.2.5. Військовослужбовці запасу та резервісти реально залучаються до системних програм військової перепідготовки та тренувань за територіальним принципом.

1.2.6. Держава сприяє впровадженню найкращих світових стандартів у армії, а також розширенню військової співпраці та навчань із арміями дружніх до України країн.

1.2.7. Здійснюється повна технічна модернізація армії. Вітчизняна військова промисловість розбудовується із застосуванням передових здобутків сучасної світової науки та міжнародного досвіду у процесі розвитку ВПК.

1.2.8. Для досягнення військової автаркії (самозабезпечення) держава створює та розбудовує галузі військової промисловості, що відсутні або слабко розвинені в Україні. А саме: усі галузі військового літакобудування, виробництво новітньої стрілецької зброї, боєприпасів, артилерійських систем, систем ППО, ПРО, РЕБ тощо.

1.2.9. Використовуючи передовий світовий досвід, при Міністерстві оборони розбудовуються структури, метою яких є ведення інформаційно-психологічних операцій та сучасних кібервійн.

1.2.10. Український військово-морський флот буде новоутворений. Держава повертає свою присутність у світових водних просторах та захищає кордони з моря.

1.2.11. За всебічної підтримки та під контролем держави, розвиватимуться системи добровольчих товариств сприяння обороні, військово-спортивних клубів, центрів військової підготовки, інженерних та освітньо-інноваційних структур, як механізмів забезпечення обороноздатності країни в умовах війни нового покоління.

1.2.12. Для захисту геополітичних інтересів України у світі створюється Український іноземний легіон.

1.2.13. У Збройних Силах України запроваджується служба національно-патріотичного виховання. Таким чином, буде забезпечуватися ідейна мотивація військовослужбовців та їхня роль в обороні та безпеці Української Держави.

1.3. Український воїн — єдиний реальний гарант суверенітету татериторіальної цілісності України

1.3.1. Солдати та офіцери, учасники бойових дій та інваліди війни зокрема, забезпечуються гідними соціальними гарантіями: житлом, навчанням за державний рахунок, довічним обслуговуванням у військових шпиталях, податковими пільгами для створення власного бізнесу після демобілізації.

1.3.2. Забезпечується гідний та конкурентоспроможний, порівняно з іншими галузями, рівень заробітної плати та соціальних пільг у війську. Зарплата для солдат та сержантів відповідає 5–3 категорії державних службовців, для офіцерів — 3–2 категорії, для вищого командування — 2–1 категорії.

1.4. Інформаційна безпека Держави

Національний інформаційний простір має бути дієво захищений. Для цього необхідно:

- забезпечити 100% інтернет-покриття території України;
- сприяти створенню національних, зокрема й державних, операторів мобільного зв'язку та передачі даних — 4G, 5G тощо;
- відокремити Україну від російської мережі передачі даних та здійснити пряме підключення до світових back-bone маршрутизаторів;
- ввести нову процедуру ліцензування та перегляд існуючих ліцензій ЗМІ враховуючи безпеку та захист національних інтересів.

2. УКРАЇНОЦЕНТРИЧНА ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА

2.1. Пріоритет національних інтересів

2.1.1. Пріоритет національних інтересів (україноцентризм) має бути визначальним курсом для Української держави, що має бути відображено в Конституції України.

2.1.2. Держава упорядковує свою міграційну політику. Процедура отримання дозволу на проживання має стати прозорою. Канали нелегальної міграції перекриваються. Процедура депортації нелегальних іммігрантів спрощується та скорочується. За незаконний перетин українського кордону впроваджується кримінальна відповідальність (особливо у випадку рецидивів).

2.1.3. Держава впроваджує щорічні пріоритетні квоти для окремої групи емігрантів — кваліфікованих спеціалістів у високотехнологічних та інноваційних галузях.

2.2. Відносини з Російською Федерацією

2.2.1. Держава досягає визнання Росії державою-агресором на всіх рівнях глобальної політики та світової дипломатії.

2.2.2. Договір про дружбу від 1997 р. між Україною та Росією денонсується в односторонньому порядку.

2.2.3. Торгові відносини, економічні зв'язки, міжгалузеве та культурне співробітництво з Росією розривається.

2.2.4. Поновлення повноцінних відносин з Російською Федерацією уможлиблюється тільки після повернення нею окупованих територій, включно з Кримом, виплати визначених Україною репарацій і проведення міжнародного трибуналу над вищими російськими посадовцями, винними у розв'язанні війни проти України.

2.3. Україна — основа Балто-Чорноморського Союзу нової Європейської єдності. Новий вектор української геополітики.

2.3.1. Ми відчуваємо себе частиною Європейської цивілізації, а не прагнемо долучитися до Брюссельської бюрократії, тож пріоритетом української зовнішньої політики є курс на побудову нової спільноти європейських народів на засадах гармонійного поєднання традиційних цінностей та інноваційних ідей.

2.3.2. Зародком нової Європейської єдності має стати побудова співдружності країн, розташованих на геополітичному просторі, що сполучає Балтійське і Чорне моря. Саме з цими країнами Українська держава розбудовує тісні та всебічні (військові, політичні, економічні, енергетичні тощо) відносини.

2.3.3. Особлива увага надається створенню безпосередніх оборонних, господарських та культурних зв'язків, подоланню історичних суперечностей та конфліктів між країнами регіону.

2.3.1. Зводяться нові залізничні та автомобільні шляхи, морські маршрути для прискорення транзиту з Азії до Європи поза територією Росії.

2.3.4. Вздовж українського Чорномор'я розбудовується нова портова інфраструктура для диверсифікації номенклатури вантажів (включно з терміналами для прийому вуглеводневої сировини, контейнерів та залізничних вагонів).

2.4. Економічна дипломатія

2.4.1. Український експорт має переважати український імпорт. Тому державна дипломатія працює на підтримку та лобіювання національного бізнесу на всіх закордонних ринках.

2.4.2. Держава, за активної участі українських спецслужб та сил спеціальних операцій, а також шляхом юридичного й дипломатичного переслідування казнокрадів та злочинців, повертає незаконно вивезені капітали.

2.5. Зміцнення статусу морської держави

2.5.1. Держава захищає свої господарські інтереси в рибальстві та добуванні корисних копалин в акваторії Азовського та Чорного морів.

2.5.2. Україна здійснюватиме міжнародний тиск з метою ізоляції окупованого Криму від морського сполучення, вестиметься боротьба проти будівництва Керченського мосту та юридичне переслідування окупаційних компаній, паразитуючих на українському шельфі.

3. ГРОМАДСЬКА БЕЗПЕКА І СПРАВЕДЛИВЕ СУДОЧИНСТВО

3.1. Громадський порядок і система поліцейських структур.

3.1.1. Система державних поліцейських структур складається з двох рівнів: національної поліції та поліції муніципальної.

3.1.2. Національна поліція є загальнодержавним озброєним органом виконавчої влади в структурі Міністерства внутрішніх справ, основною функцією якого є спеціальна, оперативна і слідча діяльність із запобігання та боротьби зі злочинністю. До структур національної поліції включені кримінальна поліція, поліція охорони, поліція громадської безпеки, оперативні, слідчі та спеціальні поліцейські служби.

3.1.3. Муніципальна поліція є самоврядним органом, відповідальним за правопорядок в межах території, на яку поширюється юрисдикція відповідного органу місцевого самоврядування. Муніципальна поліція підзвітна відповідним органам місцевого

самоврядування. Її утримання здійснюється коштом місцевого бюджету. До структур муніципальної поліції включається патрульна поліція та дільничні поліцейські структури. Крім того, до роботи муніципальної поліції залучаються добровольчі громадські формування з охорони громадського порядку.

3.1.4. Керівник муніципальної поліції в рамках визначеного органом місцевого самоврядування бюджету на власний розсуд формує штатний розклад структури, але сам обирається населенням відповідної територіальної громади. Громада через місцевий референдум має право відкликати керівника муніципальної поліції відповідного рівня.

3.1.5. Право громадян на збройний самозахист розширюється на законодавчому рівні.

3.1.6. Держава дозволяє усім несудимим громадянам України, які можуть підтвердити своє психічне здоров'я довідками від нарколога та психіатра, вільно набувати і володіти вогнепальною, травматичною і холодною зброєю. Дозволяється володіння та носіння короткоствольної нарізної вогнепальної зброї для всіх громадян, які мають офіційний дозвіл на набуття та володіння вогнепальною зброєю.

3.1.7. Разом з тим, враховуючи значну кількість нелегальної зброї в країні, Держава впроваджує програми з легалізації та викупу зброї у населення.

3.1.8. Одночасно з вищезазначеним кримінальна відповідальність за нелегальне володіння вогнепальною зброєю посилюється.

3.2. Система справедливого судочинства.

3.2.1. Держава розпочинає судову реформу з люстрації суддів. Суддівський корпус переобирається.

3.2.2. Обрання місцевих суддів здійснюється шляхом голосування всіх мешканців територіальної громади, суддів апеляційних судів — з'їздом місцевих суддів, суддів Верховного суду — з'їздом суддів апеляційних судів. Всі обрання суддів здійснюються на термін 5 років.

3.2.3. На законодавчому рівні фіксується принцип персональної відповідальності суддів. Відшкодування збитків за неправомірне судові рішення здійснюється за персональний рахунок суддів.

3.2.4. Держава зміцнює інститут суду присяжних. Замість сучасної профанації — суд присяжних перетворюється на дієвий інститут правосуддя. Кожен громадянин має право на розгляд його справи судом присяжних. У випадку обрання громадянина присяжним, держава гарантує йому збереження робочого місця та заробітної плати. Участь у суді присяжних є громадським обов'язком, та не може бути відхиленою громадянином, за винятком екстрених обставин.

3.2.5. Держава відновлює систему військового судочинства у складі військових судів гарнізонів та регіональних військових апеляційних судів.

3.3. Кардинальне реформування системи державних покарань

3.3.1. Покарання стає невідворотнім, а суди — швидкими

3.3.2. Держава мінімізує покарання, пов'язані з позбавленням волі та замінює їх на суспільно корисні покарання (виправні та громадські роботи, штрафи тощо).

3.3.3. Буде ініційоване громадське обговорення щодо відновлення смертної кари як виключної міри покарання за державну зраду та розкрадання державних коштів в особливо великих розмірах для чиновників вищих рангів.

4. ОПТИМІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ І ШИРОКЕ САМОВРЯДУВАННЯ ГРОМАД

4.1. Заслужене й відповідальне громадянство

4.1.1. Громадянство України є честю для людини.

4.1.2. Права громадянина знаходяться в рівновазі з його обов'язками.

4.1.3. Процедура набуття громадянства України стає прозорою та відкритою. Громадянство надається також тим, хто має особливі заслуги перед Українською державою. Право надавати громадянство передається спеціальному органу.

4.1.4. Для отримання громадянства України впроваджуються іспити з державної мови та історії.

4.1.5. Запровадити на основі досвіду країн Балтії модель різних форм громадянства залежно від правосуб'єктності особи.

4.1.6. Держава забороняє подвійне громадянство та встановлює кримінальну відповідальність для держслужбовців за приховування такого.

4.2. Конституційна реформа

4.2.1. Визначити Голову Держави вищою посадовою особою у системі виконавчої влади. Зосередити в його руках повноваження та відповідальність верховного головнокомандувача та керівника уряду.

4.2.2. Голова Держави несе персональну відповідальність за всі свої дії на посаді. Для втілення цього принципу в життя впроваджується Закон України про імпічмент у випадку вчинення Головою Держави злочинів, які підпадають під дію кримінального законодавства.

4.2.3. Державний уряд перетворюється на центр відповідального вироблення і професійного впровадження державної політики в країні. Уряд формується Головою Держави та затверджується більшістю депутатів Верховної Ради. Повноваження уряду стосуються лише загальнодержавних питань. Зайві урядові повноваження максимально делегуються на нижчі рівні виконавчої влади.

4.2.4. Верховна Рада скорочується до 300 депутатів. Народні депутати обираються за пропорційною системою з відкритими партійними списками. Мажоритарна система на національних виборах скасовується.

4.2.5. Члени комітетів Верховної Ради обираються у відповідності до їхньої освіти, досвіду, професії та роду занять.

4.2.7. Публічна політика в Україні стає змістовною та відповідальною. Політична реклама в ефірі телебачення та на зовнішніх носіях забороняється.

4.3. Адміністративна реформа — централізація стратегічних сфер та децентралізація соціально-економічних галузей

4.3.1. Діюча система адміністративно-територіального розподілу є колоніальним наслідком СРСР та гальмує розвиток держави. Сучасна політика штучного укрупнення

територіальних громад руйнує базові засади самоврядності громад та суперечить принципу субсидіарності.

4.3.2. Замість районно-обласної структури утворюється нова система територіального поділу. Основою цієї системи мають стати оптимізовані за межами (в тому числі оптимізація міських агломерацій) та зменшені за розмірами, порівняно з сучасними областями, територіальні одиниці, які будуть зосередженням координаційно-контролюючих функцій.

4.3.3. Владні повноваження в тій чи іншій галузі делегуються на найнижчий з рівнів, на якому вони можуть ефективно виконуватися. Абсолютна більшість управлінських функцій у соціальній та економічній сферах переходять до органів місцевого самоврядування.

4.3.4. Базовим органом місцевого самоврядування є місцева рада, яка формується з депутатів, обраних за мажоритарною системою. Депутати місцевих рад мають широкі повноваження на формування виконавчих структур. Основними функціями місцевих органів державної влади стають координація і контроль органів місцевого самоврядування.

4.4. Дебюрократизація державних структур

4.4.1. Чинні Закони України перевантажені нормами, які суперечать одна одній. Це створює широке вікно можливостей для зради, корупції і криміналу.

4.4.2. Держава скасує дублювання функцій та повноважень на законодавчому рівні. Це призведе до скорочення чисельності бюрократичного апарату. Рівень заробітної плати чиновників збільшується за рахунок вивільнених від оптимізації коштів.

4.4.3. Політика щодо добору державних кадрів розбудовується за принципами відкритості, професіоналізму та конкуренції. Кожен державний службовець отримує право на гарантоване службове зростання у разі чесної та ефективної роботи.

4.4.4. Прямий контакт між громадянином та чиновником мінімізується завдяки введенню систем «електронного урядування». Для отримання всіх державних послуг у регіонах створюються «єдині офіси» (більшість ординарних справ мають вирішуватися в одній структурі), які працюють за принципом «єдиного вікна» (особа подає мінімум документів, а збирання довідок і погоджень здійснюється органами влади без її участі).

4.5. Широке самоврядування на місцях

4.5.1. Держава втілює практику широкого прямого народовладдя у територіальних громадах. Референдуми, плебісцити, загальні збори гарантуються Законом на всій території Держави. При цьому локальні референдуми вирішують лише проблеми на рівні громади і не можуть суперечити загальнонаціональним інтересам. Запроваджується механізм вето громадою рішень органів місцевого самоврядування.

4.5.2. Поглиблення впливу місцевого самоврядування на життєдіяльність громади шляхом широкого запровадження вуличних та квартальних комітетів та інших органів самоорганізації населення.

4.5.3. Громади отримують право відкликання депутатів місцевих рад, суддів місцевих судів, голів місцевих рад і керівника муніципальної поліції шляхом локальних референдумів. Громади також отримують право висловлювати недовіру землевпоряднику.

5. РОЗВИТОК НАЦІОНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

5.1. Економічний націоналізм

5.1.1. Національне господарство має бути підпорядковане національним інтересам. Україноцентризм в економіці визначає всебічну підтримку українського виробника, прискорену модернізацію національного господарства, державну підтримку українського експорту та впровадження політики економічного протекціонізму.

5.1.2. Держава розбудовує багатокладну економіку. Вона передбачає, з одного боку, націоналізацію стратегічних галузей народного господарства та природних монополій з правом приватного сектору бути міноритарним акціонером (до 49% акцій). А з іншого боку — всебічну підтримку приватної ініціативи в інших господарських сферах (легка та харчова промисловість, виробництво товарів широкого вжитку, дрібне та середнє підприємництво, сфера обслуговування тощо).

5.1.3. Держава всіляко сприяє розвитку національного фондового ринку. Київ має перетворитися на діловий центр Балто-Чорноморського регіону.

5.1.4. Державні банки мають стати найбільшими за кількістю та розміром вкладів. Для цього створюється декілька галузевих національних банків, зокрема — Аграрний, Інфраструктурний та Імпортно-експортний.

5.2. Нова фінансова політика

5.2.1. Держава створює сучасну фінансову систему. Її головні цілі – макроекономічна стабільність та забезпечення національного бізнесу і громадян країни доступними кредитами.

5.2.2. Для запобігання махінаціям у фінансовому секторі держава реанімує орган зовнішнього державного фінансового аудиту — Рахункову Палату.

5.3. Націоналізація

5.3.1. Активи держави в стратегічних галузях національного господарства (транспорту, енергетики, машинобудування, приладобудування, мікроелектроніки, космічної галузі), які функціонували на момент отримання незалежності в 1991 р., будуть націоналізовані та повернені до державної власності.

5.3.2. З націоналізованих та державних активів створюються нові вертикально-інтегровані публічні державні компанії. Частина держави в установчому капіталі цих компаній на законодавчому рівні не може бути нижчою за 51%.

5.3.3. Керівники державних компаній обираються на прозорих конкурсах і автоматично звільняються у разі недосягнення ключових показників ефективності. У випадку досягнення корпоративних цілей, керівництво державних компаній має право на першочерговий та пільговий викуп акцій своєї компанії в якості винагороди.

5.3.4. Решта акцій державних компаній вільно розміщується на Національному фондовому ринку.

5.4. Деретуляція економіки

5.4.1. Тиск держави на сферу приватної ініціативи має бути кардинально зменшений, максимально спрощена реєстрація бізнесу. Бухгалтерська та податкова звітність має подаватись в електронному вигляді за принципом «одного кліку».

5.4.2. Податки в державі встановлюються на такому рівні, щоб усіляко заохочувати іноземного та вітчизняного інвестора вкладати кошти в реальний сектор економіки та пріоритетні національні проекти України.

5.4.3. Держава має розробити ефективну систему розподілу податків та зборів між органами державної влади і місцевого самоврядування та запровадити економічно обґрунтовані ставки та кількість податків з метою стимулювання населення до їх сплати.

5.4.4. В державі буде суттєво знижено податковий тиск на підприємництво. Сплату податків буде спрощено. В окремих випадках (видавництво книг, вітчизняне кіновиробництво, переклади українською мовою, ІТ-сектор тощо) податки на малий і середній бізнес буде ліквідовано.

5.5. Підвищення інвестиційної привабливості України

5.5.1. Створюється Центр залучення інвестицій з метою просування України в світі, залучення топ-міжнародних інвесторів, підготовка для інвесторів «під ключ» всіх завдань, пов'язаних з бюрократичними процесами, дозвільними процедурами та подальшим супроводом інвестицій.

5.5.2. Для іноземних та вітчизняних інвесторів, які вкладають гроші в пріоритетні стратегічні національні проекти, передбачаються податкові канікули строком від 5 до 10 років.

5.5.3. Для полегшення старту бізнес-проектів у реальному секторі податки починають стягуватися лише із прибутку, який перевищує 100 тис. американських доларів у еквіваленті.

5.6. Пріоритетні сфери економіки

Пріоритетними сферами розвитку Української економіки є:

- технології Четвертої промислової революції (інформаційні технології, біотехнології, енергетичні технології, креативні індустрії тощо);
- військово-промисловий комплекс;
- енергетика;
- транспорт;

- аграрний сектор.

5.7. Четверта промислова революція

5.7.1. Економіка, побудована на експорті сировини та експлуатації радянського індустріального спадку, призводить до деградації країни та втрати нею свого наукового та інноваційного потенціалу, що є загрозою для національної безпеки. Ми змагаємо до нової індустріалізації країни.

5.7.2. Україна володіє науковими кадрами з високим інтелектуальним потенціалом, що забезпечує належні стартові можливості для здійснення четвертої індустріальної революції. Метою держави є збереження та значне посилення цього кадрового потенціалу. Держава стимулюватиме розвиток в країні інформаційних, біологічних та енергетичних технологій (та нових галузей на перехресті цих технологій) та створюватиме умови для залучення відповідних технологій.

5.8. Транспорт

5.8.1. Україна розірвана зруйнованими та несучасними шляхами. Розвитку галузі перешкоджають корупція та штучні олігархічні монополії. Це призводить до ізоляції громад, обмеження товарообміну та торгівлі. Розбудова всеукраїнської транспортної інфраструктури є загальнонаціональним проектом. Фінансування на інфраструктурні проекти держава має залучати з національного фондового ринку. До українців повернеться право дешево та безпечно пересуватись країною.

5.8.2. Держава максимально відкриє національний повітряний простір для українських та іноземних (окрім російських) авіакомпаній та власників приватних літаків. Також міським громадам будуть надані стимули для відновлення або розбудови нових аеропортів. Штучні олігархічні монополії на ринку авіаційного палива та корупція в аеропортах країни будуть знищені.

5.8.3. Базові аеропорти країни (Київ, Львів, Одеса, Харків, Дніпро) будуть перетворені в транспортні вузли європейського та глобального рівнів.

5.8.4. Залізничні шляхи будуть модернізовані. Держава робить ставку на зростання швидкості на залізниці та збільшенні її транзитного потенціалу. Україна та Європа будуть з'єднані сучасними швидкісними залізничними магістралями не радянського формату колії.

5.8.5. Автомобільні шляхи будуть побудовані та відремонтовані з урахуванням нових геополітичних умов з метою збільшення транзиту Україною.

5.9. Аграрний сектор

5.9.1. Земля є найбільшим скарбом Української нації. Варварська експлуатація земель та надр має бути припинена.

5.9.2. Мораторій на купівлю та продаж земель сільськогосподарського призначення має бути подовжений до завершення україно-російської війни та подолання наслідків економічної кризи.

5.9.3. Держава має концентрувати землі сільськогосподарського призначення у державному холдингу шляхом їхнього викупу на вигідних для громадян умовах.

5.9.4. Державна земля сільськогосподарського призначення може бути передана у платну або безоплатну оренду через прозорі аукціони та конкурси. У разі нецільового, неефективного чи просто варварського використання сільськогосподарської землі оренда припиняється в односторонньому порядку.

5.9.5. Буде розроблена комплексна система заходів протидії опустелюванню та знелісненню територій, а також заходів збереження високого рівня родючості земель сільськогосподарського призначення.

5.9.6. Для пільгового кредитування малих і середніх фермерських господарств створюється державний Аграрний банк, який буде надавати безвідсоткові кредити та страхувати ризики фермера.

5.9.7. Держава має стимулювати відродження українського садівництва, тваринництва та виноробства. Не лише українське борошно, а також українське м'ясо, українська риба, українські молочні вироби, українські овочі та фрукти, українське вино — мають стати світовими брендами.

5.9.8. В країні мають бути розроблені та втілені системи пільг та безвідсоткового кредитування агропідприємств, що займатимуться виробництвом екологічно чистої сільськогосподарської продукції.

6. ЕНЕРГЕТИЧНА САМОСТІЙНІСТЬ КРАЇНИ

6.1. Енергетичний суверенітет

6.1.1. Україна має стати енергонезалежною.

6.1.2. Наявність дешевої та доступної електроенергії власного виробництва має стати запорукою економічного зростання, інвестиційної привабливості та могутності держави.

6.1.3. Енергобаланс України має бути сучасним. Частка вугілля та вуглеводнів мусить суттєво зменшитися і лишитися наступним поколінням, а держава має залучити в країну сучасні енергетичні технології альтернативної (вітряної та сонячної) генерації, атомної енергетики III та IV поколінь.

6.1.4. Держава створює умови для отримання сучасних технологій шляхом залучення іноземних інвестицій за трьома умовами:

- надання Україні найпередовіших технологій;
- обов'язкова локалізація цієї технології в країні та надання мінімум 50% замовлень українським виробникам;
- збереження в статутному капіталі частки держави на рівні 51%.

6.2. Ідеологія енергозбереження

6.2.1. Тарифне навантаження на виробництва та домогосподарства має залежати від рівня «зеленості» споживача: що більше заощаджуєш енергії, то нижчим є тариф.

6.2.2. В національному масштабі впроваджується істотно дешевший «нічний тариф» на електроенергію, що створює умови для розвитку в країні масового виробництва, індустрій збереження та передачі даних, агротехнологій тощо.

6.3. Розвиток національної енергетичної галузі

6.3.1. Магістральні газо- та нафтопроводи, газорозподільні системи, електричні мережі є природною монополією держави та знаходяться в державній власності й управлінні.

6.3.2. Держава регулює енергетичний ринок через надання державних гарантій, ліквідацію приватних енергетичних монополій, встановлення загальнообов'язкових зрозумілих правил, обґрунтованих тарифів та межової рентабельності.

6.3.3. Держава стимулює розробку власних родовищ, в тому числі й на морському шельфі.

6.3.4. Іноземні споживачі російського газу мають купувати його на російсько-українському кордоні, а не на західних кордонах України. Платити за транзит газу по Україні мають його кінцеві споживачі.

6.4. Розвиток національної атомної енергетики

6.4.1. Держава має відновити атомно-промисловий комплекс та ліквідувати залежність України від російських технологій та російського ядерного палива.

6.4.2. Держава відновлює повний ядерно-паливний цикл від видобутку та збагачення урану до переробки відпрацьованого ядерного палива.

6.4.3. Україна обирає нового неросійського стратегічного партнера для переходу на нову технологічну платформу — реактори IV покоління та реактори малої й середньої потужності. Саме на цій платформі створюється новий реакторний парк держави.

6.4.4. В Україні утворюється галузь атомних інновацій. Держава підтримує проекти в ядерній медицині, яка займається лікуванням та діагностуванням хвороб за допомогою медичних ізотопів.

6.4.5. Держава створює галузь переробки відпрацьованого ядерного палива з метою забезпечення потреби в урановій сировині та для утилізації наслідків Чорнобильської катастрофи.

6.4.6. Україна намагатиметься набути статусу повноправного учасника міжнародного проекту будівництва комерційного термоядерного реактору ITER. Держава підтримує вітчизняних атомників та надає підтримку інтеграції українських науковців в усі сучасні глобальні проекти атомної чи термоатомної тематики.

7. ЕКОЛОГІЧНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ

7.1. Програми відновлення природних об'єктів

7.1.1. Держава створює єдиний реєстр геологічної та геофізичної інформації та єдиний державний кадастр природних ресурсів і пам'яток природи. Здійснюється екологічне районування території України, визначення екологічно допустимих меж видобутку природних ресурсів та обмежень забруднення навколишнього середовища.

7.1.2. Впроваджується програма регенерації Дніпра. Також по країні впроваджується програма збереження та регенерації малих річок і водойм. 7.1.3. Для відновлення фауни та захисту тваринного розмаїття створюється спеціальний державний фонд.

7.1.4. Держава запровадить комплексну національну програму захисту безпритульних тварин в населених пунктах. Кримінальна відповідальність за жорстоке поводження з домашніми та безпритульними тваринами буде посилена. «Догхантерство» та подібні ганебні явища, що суперечить усталеним у європейській культурі засадам ставлення до живих істот, буде ліквідовано.

7.1.5. За рахунок спеціального фонду реалізується програма відновлення лісів, важливим елементом якої є відродження лісових масивів у Карпатах та на Поліссі.

7.1.6. Експорт необробленої деревини буде заборонено. Буде втілено жорсткі кримінальні покарання за незаконну вирубку лісу.

7.2. Боротьба проти забруднення повітря та навколишнього середовища

7.2.1. Держава створює умови для побудови сучасних сміттєпереробних заводів. Ці заводи включаються до системи тепло- та енергопостачання в цих містах.

7.2.2. В національному масштабі впроваджується практика роздільного збору сміття.

7.2.3. Забруднення навколишнього середовища карається згідно з Кримінальним кодексом.

7.2.4. Держава створює економічні стимули для екологічного переобладнання виробництв гірничо-металургійного комплексу. Порухення екологічного режиму призведуть до суттєвих штрафів підприємств-порушників.

8. СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ І НАЦІОНАЛЬНА СОЛІДАРНІСТЬ

8.1. Загальнодержавні соціальні програми

8.1.1. Сучасна держава не сприймається українцями як соціальна та справедлива. Це виправляється за рахунок впровадження нових, прозорих правил роботи державних установ та загальнонаціональних проектів.

8.1.2. Між громадянином та Державою мають бути чесні та відкриті відносини. Держава консолідує та верифікує реєстри громадян. Бази даних Демографічного реєстру, Пенсійного фонду, Державної фіскальної служби та Міністерства соціальної політики об'єднуються. Таким чином, маніпуляції з отриманням зайвих пільг мінімізуються, а соціальна допомога стає адресною, гідною та значною.

8.1.3. Пріоритетними національними проектами мають стати: запровадження програми будівництва масового доступного житла, державна підтримка кредитних спілок, територіальних та професійних організацій взаємодопомоги.

8.1.4. Дитячі будинки, як рудимент радянського періоду, ліквідовуються. Замість цього держава зосередиться на підтримці сімейних форм опіки та створенні гідних умов для утримання дітей з недоліками розвитку у державних лікарняних закладах нового типу — сучасних та прозорих для суспільства.

8.1.5. Держава сприятиме витворенню українських територіальних та професійних організацій взаємодопомоги, що призведе до виховання громадянської відповідальності та формування системи суспільної солідарності.

8.2. Реформування системи соціального забезпечення

8.2.1. Індексація прожиткового мінімуму, мінімальної заробітної плати, та мінімальної пенсії законодавчо гарантовані у разі девальвації національної валюти.

8.2.2. Державні органи надання соціальної допомоги та соціальних послуг переводяться до формату центрів надання адміністративних послуг за принципом «єдиного вікна».

8.2.3. Держава створює умови для розвитку недержавних пенсійних фондів та інших фінансових інструментів накопичення пенсій. Ці вклади захищаються від інфляції та девальвації на законодавчому рівні.

8.2.4. Разом з тим, Держава зберігає солідарну пенсійну систему. При цьому, максимальний рівень одержуваної від держави пенсії не може перевищувати мінімальний розмір виплат більш ніж у 5 разів.

9. ЗДОРОВ'Я НАЦІЇ — ОСНОВА НОРМАЛЬНОГО РОЗВИТКУ КРАЇНИ

9.1. Державна програма запобігання захворюванням

9.1.1. Держава зосереджує зусилля на подоланні соціальних хвороб (туберкульоз, ВІЛ/СНІД, венеричні захворювання, наркоманія тощо) за рахунок отримання коштів від збільшення податків на алкогольні напої та тютюнові вироби.

9.1.2. У загальнонаціональному масштабі запроваджується заборона на продаж алкоголю в магазинах роздрібної торгівлі з 23:00 до 07:00 години. Місцеві громади отримують право на свій розсуд обмежувати торгівлю, або вводити додаткове місцеве оподаткування на торгівлю тютюновими виробами та алкоголем в межах громади.

9.1.3. Пряма та непряма реклама тютюнопаління й алкоголю забороняється.

9.1.4. У шкільних освітніх програмах впроваджуються принципи та методи здорового способу життя, здорового харчування, запобігання захворюванням.

9.2. Оптимізація медичної сфери

9.2.1. Держава забезпечить запровадження наступних принципів роботи національної медичної системи:

- загальні витрати держави на медичну галузь не мають бути меншими, ніж 10% від ВВП;
- абсолютна доступність на території України екстреної медичної допомоги
- доступний на території країни перелік безкоштовних базових медичних послуг (включно із забезпеченням медикаментами);

- зменшення рівня смертності;
- збільшення середнього віку життя;
- соціологічно підтверджена задоволеність населення якістю наданих медичних послуг.

9.2.2. В Україні має працювати система загальнонаціонального медичного страхування.

9.2.3. Лікарі мають отримувати гідну плату за свою роботу. Це досягається не за рахунок необґрунтованих «ставок» у лікарнях, а лише шляхом фінансування державою лікарських послуг, наданих конкретним людям.

9.2.4. Медицина в сучасному світі стає більш технологічною та більш дорогою. Держава за власний рахунок побудує сучасні міжрегіональні науково-медичні центри, які будуть спроможними об'єднати найсучасніші діагностику, терапію (насамперед — педіатрію), хірургію, трансплантологію та протезування з науковими дослідженнями та системою медичної освіти. Саме тут будуть підготовані кадри для вітчизняної медицини. Саме з цих інноваційних центрів почнеться відродження національної медицини.

9.2.5. Держава створює спеціальний фонд для важких операцій, які потребують допомоги закордонних фахівців. В першу чергу цей фонд підтримуватиме українських дітей та жертв війни.

9.2.6. Український лікар стає конкурентоспроможним та професійним. Ліцензування лікарської справи передається самоврядній національній асоціації медичних робітників. Разом з тим, держава збільшує покарання за медичну помилку лікаря або його службову халатність. Держава та приватний сектор будуть конкурувати за справжніх фахівців.

9.2.7. Державним медичним установам надається автономія у господарській діяльності та кадровому забезпечені. Разом із тим, усі витрати та закупівлі мають бути здійснені через прозору систему державних закупівель.

9.2.8. Держава підтримуватиме, зокрема й за допомогою податкових пільг, розвиток приватної медицини. Комерційне медичне страхування в приватному та корпоративному секторах підтримується на державному рівні.

9.3. Пропаганда здорового способу життя та профілактика захворювань

9.3.1. Розвиток масової спортивно-оздоровчої інфраструктури, підготовка фахових спортивних тренерів та інструкторів є одним із стратегічних пріоритетів держави.

9.3.2. Буде створена потужна спортивна інфраструктура, яка охопить все населення країни. Держава пропонує громадам стимули для розвитку дворового спорту та відкритих спортивних просторів.

9.3.3. Держава стимулює, за допомогою системи пільг, створення сучасної спортивно-оздоровчої інфраструктури для найманих працівників на підприємствах всіх типів власності.

9.3.4. В школах покращується рівень викладання фізичної культури. Заняття спортом в вищих освітніх закладах є обов'язковим.

9.3.5. Людина має отримати економічний стимул бути здоровим через механізми медичного страхування. Разом з тим, люди, які не потребували в поточному році державних медичних послуг, в наступному отримуватимуть додаткові медичні послуги (наприклад, стоматологічні) за рахунок держави.

9.4. Розвиток національної фармакології, медичної науки й промисловості

9.4.1. Держава здійснює політику протекціонізму щодо вітчизняної фармацевтичної промисловості й медичного приладобудування, що реалізується у підтримці українського виробника та шляхом створення умов для будівництва в Україні сучасних підприємств медичної галузі.

9.4.2. Роздрібна торгівля медикаментами упорядковується. Реклама ліків обмежується. Суттєво збільшується перелік медичних препаратів, які надаються за рецептом лікаря. Саме лікарі, а не фармацевти, або медичні представники, несуть відповідальність за здоров'я людей.

9.4.3. Держава обмежує рентабельність аптек та знижує ціни на ліки шляхом використання системи економічних стимулів виробникам та імпортерам.

10. СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА ОСВІТА

10.1. Українська освіта стане конкурентоспроможною в світі

10.1.1. Держава розбудовує національну освіту на принципі україноцентризму як базу для національної солідарності, як засіб виховання патріотичного та сучасного покоління українців.

10.1.2. Необхідно досягнути зменшення середньої кількості учнів і студентів, а також погодинного аудиторного навантаження, на одного викладача та вчителя, адже це є одним з головних показників адекватності і якості шкільного та університетського викладання.

10.1.3. До оновлення науки та освіти держава залучатиме закордонних фахівців високого рівня. При радикальному підвищенні фінансування освітньої сфери, Україна реально матиме можливість залучити висококласних закордонних спеціалістів.

10.1.4. Кожна державна освітня установа приєднується до Інтернету. Держава розміщує у мережі основні курси зі шкільної програми та найкращі курси з українських університетів. Держава підтримує розміщення курсів українських вузів на міжнародних освітніх платформах: Prometheus, Coursera, iTunes U тощо.

10.1.5. Національна система зовнішнього незалежного оцінювання вдосконалюється. Держава прагне до визнання українського ЗНО в світі.

10.1.6. Держава забезпечує якісне вивчення іноземних мов в усіх типах державних навчальних закладів.

10.2. Державна школа

10.2.1. Вертикаль обласних та районних освітніх адміністрацій скасовується. Інспекція якості викладання та умов для виховання надається державній інспекції навчальних закладів України.

10.2.2. Шкільним закладам надається більше автономії в частині кадрового забезпечення та господарської діяльності. Вчителі мають займатися навчанням і вихованням, а не бюрократією.

10.2.3. Діяльність батьківських комітетів та інших громадських неприбуткових організацій при школах регламентується Законом.

10.3. Державний університет

10.3.1. Мета Держави — зберегти кращі українські державні університети та сприяти їх входженню в 20-ку кращих університетів світу. За рахунок скорочення кількості ВНЗ збільшується їх фінансування. Краще мати десяток потужних рейтингових університетів, ніж 400 квазінавчальних закладів.

10.3.2. Вищі навчальні заклади перепрофілюються з освітніх у науково-освітні установи за зразком кращих світових університетів.

10.3.3. Українські університети отримують повну автономію в кадровому забезпеченні, господарській діяльності, науковій діяльності та дипломатії. Функції з нагляду за якістю наданих в університетах послуг будуть консолідовані та здійснені національним регулятором — державною інспекцією навчальних закладів України.

10.3.4. Громадяни мають обирати фах свідомо. Тому держава утворює спеціальний фонд для надання доступних освітніх кредитів. Кожен громадянин, таким чином, отримує економічний стимул стати справжнім фахівцем в обраному напрямку.

10.3.5. Державне освітнє замовлення розміщується виходячи з принципу україноцентризму, а не тимчасової кон'юнктури ринку праці. Державі потрібні кадри, що забезпечують стрибок країни в Четверту індустріальну революцію.

10.3.6. Дипломи всіх українських вузів будуть визнані у світі. Нострифікація дипломів, наданих будь-яким із 100 найрейтинговіших університетів світу з рейтингу QS буде визнаною в Україні.

11. РОЗВИТОК НАУКОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ НАЦІЇ

11.1. Забезпечення наукового прориву

11.1.1. Світовий досвід свідчить про те, що наукові досягнення країн однаково залежать від державного фінансування фундаментальних досліджень та створення

умов для приватної ініціативи, завдяки якій інновації та нові технології набувають економічного та комерційного змісту.

11.1.2. Державне фінансування наукової сфери не має залежати від політичної або економічної кон'юнктури. Відсоток ВВП, який щорічно надається на підтримку науки буде встановлено на рівні 5%.

11.1.3. При радикальному збільшенні фінансування наукової сфери необхідно також зважати на оптимізацію розподілу коштів у даній сфері, поставивши в пріоритет саме фундаментальні дослідження. Інвестування у фундаментальні наукові сфери має стати підставою до революційних проривів в науці, курс на які варто поставити головним вектором наукового розвитку. Лише країни, що випередять інші у фундаментальних галузях науки можуть отримати «ключі від майбутнього».

11.1.4. Пріоритетними галузями розвитку Української науки є:

- нанотехнології;
- дослідження в сфері інформаційних технологій;
- ядерні дослідження та дослідження в сфері енергетики;
- інноваційна медицина, біотехнології, генетика та генетична терапія;
- соціогуманітарна сфера.

11.1.5. Держава забезпечує матеріальну та організаційну підтримку наукових розробок через систему проектного фінансування з прозорим конкурсом та з залученням фахових інститутів громадянського суспільства та іноземних спостерігачів/консультантів.

11.1.6. Буде створено мережу лабораторних баз та наукових парків у пріоритетних галузях наукових досліджень. Держава бере на себе фінансування та придбання всієї потрібної інфраструктури. Фінансування досліджень проводиться на конкурсній та прозорій системі.

11.2. Реформування діяльності національних наукових установ

11.2.1. Президія Національної Академії Наук буде ліквідована, як надмірно забюрократизована структура, що стримує розвиток Академії. Замість неї буде створено орган з функціями, обмеженими до загальної координації наукових установ.

11.2.2. Відчуження майна Національної Академії наук буде заборонено. Держава утворює незалежний зовнішній фонд для здійснення управління майном Академії та фінансування наукових проектів і досліджень.

11.2.3. Буде надано реальну автономію науково-дослідним інститутам та іншим структурним одиницям Національної Академії Наук України.

11.2.4. Держава заохочує створення міждисциплінарних та міжінституційних інноваційних академічних проектів.

12. КУЛЬТУРА ЯК ФУНДАМЕНТ НАЦІЇ

12.1. Україноцентризм в культурі — це розвиток української мови, популяризація традиційних національних цінностей та ідеалів через широкий спектр заходів: від перейменування географічних об'єктів до широкого сприяння «високій» (немасовій) культурі.

12.2. Держава підтримує українське видавництво. Книгарі та україномовні ЗМІ отримують податкові канікули. Підтримка україномовного кіно здійснюється Державою на конкурсній основі.

12.3. Ввізне мито на іноземну поліграфічну, аудіо- та відеопродукцію (крім наукової і спеціальної технічної літератури) збільшується. Запроваджується податок на ретрансляцію іноземних радіо- та телевізійних програмних продуктів, тиражування та прокат іноземної музичної і кінопродукції, в тому числі й на рекламу, яку транслюють під час показів фільмів іноземного виробництва. Паралельно буде розроблено та впроваджено систему квот для іноземних виробників культурного контенту.

12.4. За рахунок держави створюється єдина база культурного спадку України: цифрові копії музейних експонатів (державних та приватних) та архівна документація.

12.5. Збереження архітектурної спадщини та культурно-історичного середовища визначається одним із стратегічних напрямків державної політики. Держава забезпечує збереження архітектурної спадщини та культурно-історичного середовища шляхом пошуку інвесторів для реставрації історичних пам'яток за умови збереження відкритого суспільного доступу до них у майбутньому.

12.6. Держава забезпечує розвиток культурно-освітнього туризму, історико-архітектурних заповідників, інфраструктури культурно-туристичних маршрутів місцевого та загальнонаціонального значення шляхом надання економічних стимулів.

12.7. Інформація з усіх національних архівів стосовно діяльності в Україні інститутів радянського часу буде розсекречена та оприлюднена.

13. НОВА РЕЛІГІЙНА ПОЛІТИКА

13.1. Держава гарантуватиме дотримання принципу свободи совісті та свободи віросповідань. Релігійні організації є відокремленими від Держави.

13.2. Утворюється система конкордатів між Державою та релігійними об'єднаннями, що дозволить державі найбільш оптимально й диференційовано підходити до стосунків з тими чи іншими конфесіями в залежності від державно-національного інтересу.

13.3. Держава буде всіляко підтримувати процес об'єднання православних українців у складі єдиної апостольської помісної Української церкви.

13.4. Держава впроваджує дієву систему протидії поширенню деструктивних сект та культів в межах збереження права на свободу віросповідання.

14. ВЕКТОР ПОЗИТИВНОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ДЕМОГРАФІЇ

14.1. Боротьба за радикальне підвищення народжуваності

14.1.1. Ситуація з демографією країни є катастрофічною. Населення старіє. Найкращі гинуть. Молоді сім'ї не впевнені в майбутньому. Це може призвести до неможливості держави виконувати свої соціальні обов'язки перед громадянами вже незабаром. Тому запобігання демографічній кризі є одним із ключових завдань держави.

14.1.2. Держава продовжить матеріальну підтримку молодих сімей за диференційованим принципом. Особи, які ведуть сталий асоціальний спосіб життя (хронічні алкоголіки, наркомани, «професійні» жебраки, особи без певного місця проживання, наркоторговці),

позбавляються такої підтримки. Натомість для всіх категорій батьків, задіяних у суспільно-корисній діяльності, буде розроблена спеціальна система пільг та доплат.

14.1.3. Матеріальна допомога надається у вигляді коштів, які не можна зняти з рахунку як готівку. Ці кошти молода родина зможе витратити лише на медичну допомогу, освіту, товари для дітей, придбання автомобіля або житла.

14.1.4. Збільшення розміру виплат українським сім'ям у зв'язку з народженням кожної наступної дитини буде здійснюватись з урахуванням показників інфляції в країні та зміни цін на дитячі товари.

14.1.5. Правила та умови усиновлення українських дітей українськими родинами радикально спрощуються.

14.1.6. Держава сприяє зростанню народжуваності дітей. Держава сприятиме прискореному усиновленню дітей-сиріт з обов'язковою умовою зберігання належного рівня анонімності всіх персональних даних.

14.1.7. Сучасні малометражні квартири унеможливають існування великих сімей. Держава забезпечить будівництво і створить умови для вигідної купівлі шляхом іпотечного кредитування багатометражного житла, стимулюючи таким чином утворення багатодітних родин.

14.2. Укріплення інституту традиційної родини

14.2.1. Держава визнає традиційну нуклеарну родину, яка складається з одружених чоловіка та жінки, а також їх неповнолітніх дітей, найвищою соціальною цінністю та базовою соціальною спільнотою, а гарантією її розвитку — змістом і спрямованістю діяльності всього державного механізму.

14.2.2. На державному рівні, з використанням системи державної освіти, будуть впроваджені кампанії пропаганди високого соціального престижу матері та родини, та пропаганди традиційних сімейних цінностей, святості шлюбу та материнства.

15. СТАВКА НА МОЛОДЕ ПОКОЛІННЯ

15.1. Новітня система національно-патріотичного виховання дітей, юнацтва та молоді.

15.2. Шляхом конкурсної фінансової підтримки держава створює умови для поширення мережі дитячо-юнацьких та молодіжних національно-патріотичних організацій, спортивних секцій, гуртків, таборів для дітей та юнацтва.

15.3. Необхідне ухвалення державної програми національно-патріотичного виховання дітей, юнацтва та молоді та забезпечення активного дозвілля й оздоровлення дітей та юнацтва. Метою державної політики виховання дітей, молоді та юнацтва є формування гармонійно розвиненого, ініціативного та відповідального громадянина.

15.2. Система підтримки молодих спеціалістів

15.2.1. Для підтримки національних талантів держава вводить персональні стипендії на оплату навчання в Україні та за кордоном в тому випадку, коли для отримання наукових результатів не вистачатиме національної освітньої інфраструктури.

15.2.2. Практика проведення державою національних шкільних олімпіад та універсіад продовжується. Держава також підтримує молодь нації в міжнародних змаганнях.

15.2.3. Держава фінансує проведення спеціальних курсів з комерціалізації інновацій для молодих вчених та підприємців-початківців.

15.2.4. Здійснюється максимальне просування молодих кадрів в політичній, науковій, військовій, економічній сферах.

15.2.5. Здійснюється державна підтримка Малої Академії Наук.